

Sygn. akt VIII Pz 5/19

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w G. VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Patrycja Bogacińska- Piątek

Sędziowie: SSO Grażyna Łazowska

SSR del Magdalena Kimel (spr)

po rozpoznaniu sprawy w dniu 5 kwietnia 2019 w G.

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie G. K.

przeciwko Zespołowi Szkolno - Przedszkolnemu nr (...) w G.

o przywrócenie poprzednich warunków pracy i płacy

na skutek zażalenia powoda

na punkt drugi postanowienia Sądu Rejonowego w G.

z dnia 3 października 2018 *sygn. akt* VI P 462/18

p o s t a n a w i a:

1. oddalić zażalenie,

2. zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

(-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Patrycja Bogacińska- Piątek (-) SSR del Magdalena Kimel (spr)

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Powód G. K. pozwem skierowanym przeciwko Zespołowi Szkolno- Przedszkolnemu nr (...) z siedzibą w G. domagał się przywrócenia do pracy na poprzednich warunkach pracy i płacy oraz uznania wypowiedzenia warunków umowy o prace za naruszające przepisy o wypowiedzaniu tych umów.

Pismem z dnia 14 września 2018 roku powód cofnął pozew.

Postanowieniem z dnia 3 października 2018 r. Sąd Rejonowy w G. w punkcie pierwszym umorzył postępowanie i w punkcie drugim zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zażalenie na rozstrzygnięcie w przedmiocie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz pozwanej zawarte w punkcie 2 postanowienia wniósł powód, zarzucając:

- naruszenie przepisów postępowania cywilnego, a to art. 102 kpc poprzez niezastosowanie zasady słuszności, w sytuacji gdy za nieobciążaniem tej strony kosztami przemawiały szczególne względy,
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, a polegający na pominięciu istotnych okoliczności niniejszej sprawy takich jak bezzasadne wymierzenie powodowi kary porządkowej po przywróceniu do pracy oraz niepoinformowanie go, iż zmiana warunków pracy nie doprowadzi do pozbawienia go godzin lekcyjnych z historii, co wzbudziło przekonanie powoda o tym, że działanie pracodawcy zmierza do przydzielenia mu innych obowiązków, właściwych dla nauczyciela wspomagającego, a zatem poniżej jego kompetencji i wbrew treści wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 19 kwietnia 2018 r. w (sygn. akt VIII Pa 208/17)

W oparciu o tak skonstruowany zarzut powód wniósł o :

- zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez nieobciążanie powoda kosztami zastępstwa procesowego na rzecz pozwanej oraz na nieobciążanie powoda kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym, a to z uwagi na zasady słuszności.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wniosła o oddalenie zażalenia i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym wg norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Prawidłowo Sąd I instancji uznał, że brak jest w niniejszej sprawie podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c.

Zasadą obowiązującą w procesie cywilnym jest, że strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony – art. 98 § 1 k.p.c. Tylko w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej część kosztów procesu albo nie obciążać jej w ogóle kosztami w oparciu o art. 102 k.p.c. Przepis ten ustanawiając zasadę słuszności będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu jest rozwiązaniem szczególnym wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Przyjmuje się, że przy ocenie przesłanek zastosowania omawianego przepisu należy uwzględniać okoliczności związane z samym przebiegiem postępowania oraz dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony, lecz z uwagi na charakter tego przepisu może on być stosowany tylko wtedy, gdy okoliczności danej sprawy wskazują, że obciążenie strony przegrywającej kosztami byłoby oczywiście niesłuszne, niesprawiedliwe i sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Przepis ten nie może być rozszerzająco wykładany i wyklucza uogólnienie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 1981r., sygn. akt IV PZ 11/81, LEX nr 8307).

W rozpoznawanej sprawie szczególne okoliczności nie zaistniały.

Powód w zażaleniu podnosił, iż to całokształt okoliczności sprawy winien zdecydować o zastosowaniu art.102 k.p.c, wskazując, że nie został dostatecznie poinformowany przez pozwaną o rzeczywistym zakresie obowiązków wynikającym z wypowiedzenia warunków pracy i płacy.

Należy zauważyć, że podnoszone przez powoda argumenty nie mieszczą się w pojęciu „wypadków szczególnie uzasadnionych”. Przeciwnie, podjęcie decyzji o wytoczeniu powództwa bez należytego rozeznania swoich racji i bez analizy treści oświadczenia złożonego przez pracodawcę, zwłaszcza w sytuacji w której powód reprezentowany był przez fachowego pełnomocnika, powinno prowadzić w konsekwencji do odpowiedzialności za wszczęty proces.

Należy zauważyć, że subiektywne przekonanie o słuszności żądania nie jest okolicznością o jakiej mowa w art. 102 k.p.c., w przeciwnym razie art. 102 k.p.c. miałyby zastosowanie w każdej sprawie, w której powód uległby żądaniu.

Zarzuty powoda dotyczące bezzasadności wymierzonej mu kary porządkowej są niezrozumiałe i nie podważają rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. Nie wiadomo w jaki sposób Sąd I instancji miałby dopuścić się błędu w ustaleniach faktycznych w tym zakresie, skoro zasadność nałożonej na powoda kary porządkowej nie była przedmiotem tego postępowania.

Należy zauważyć na marginesie, że ustawodawca nie przewidział w zakresie postępowania odrębnego jakim jest postępowanie w sprawach z zakresu prawa pracy, żadnych przepisów szczególnych dotyczących zwrotu kosztów zastępstwa procesowego strony przeciwnej, gdy stroną przegrywającą jest pracownik. Pracodawca czy też inny podmiot pozwany przez pracownika ma pełne prawo do reprezentacji przez profesjonalnego pełnomocnika, a ten z kolei do stosowanego wynagrodzenia z tego tytułu. Brak jest normatywnej podstawy szczególnego uprzywilejowania pracownika w przypadku, gdy jest on stroną przegrywającą proces.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na mocy art. 385 k.p.c. w zw z art. 397§ 2 k.p.c oddalił zażalenie jako nieuzasadnione.

O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym orzeczono na mocy art. 98 §1 i 3 k.p.c. w zw z § 2 pkt 1 w związku z § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U 2018 poz. 265).

(-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Patrycja Bogacińska- Piątek (-) SSR del Magdalena Kimel (spr)

Sędzia Przewodniczący Sędzia